

Dernæst staar der i Slutningen af § 1: „Ingen Forening maa for nogen enkelt Forsikring paatage sig en Risiko, der overstiger $\frac{1}{3}$ pCt. af Foreningens samlede Risiko“. Der stod i Forslagene 1874—1875 $\frac{1}{5}$ pCt. Men $\frac{1}{3}$ pCt. vil være en Stjærpelse i dette Tilfælde, og jeg kan derfor heller ikke have Noget derimod at indvende. Søvrigt findes der kun nogle enkelte underordnede Bestemmelser, sigtende til at indføre en mere regelmæssig Forretningsgang, f. Ex. § 1. Utrae, hvortil der intet Tilsvarende fandtes i Forslagene 1874—1875; men da det som sagt kun gaar i Retning af større Betryggelse, kan jeg heller ikke fra mit Standpunkt se, at der skulde være Noget herimod at erindre. Jeg skal med Hensyn til de Bemærkninger, der bleve fremførte af den sidste ærede Taler, blot udtale, at jeg tror, at det ved omtrent alle Aktieselskaber vilde være en umulig Forbring at stille, at Reserverfonden skal være tilstede forinden Stiftelsen eller samtidig med Stiftelsen. Jeg tror, at det altid bliver en Nødvendighed, at der maa indrømmes en vis Tid til dets Dannelses og i dette Tilfælde hvor der handles om gjenfaldige Forsikringer, antager jeg, at Reserverfonden egentlig heller ikke er saa meget nødvendig for at betrygge den Brandlidte — thi han vil have den tilstrækkelige Betryggelse i den gjenfaldige Forsikring — men mere for en bedre Ordens Skyld og navnlig for de Forsikredes Skyld, for at de nemlig ikke skulle være udsatte for hyppige Extraopkrævninger. Det forekommer mig derfor, at det, at dette Reserverfond ikke skal være tilstede fra Begyndelsen af, men kun opsamles efterhaanden, ikke er nogen afgørende Indvending, ligesom man ogsaa ser, at Endringsforslagene i 1874—1875 paa dette Punkt vare overensstemmende med, hvad der staar her. For det Tilfældes Skyld, at Forsikringen skulde gaa ned under det foreskrevne samlede Forsikringbeløb, og som Følge deraf en Opløsning blive nødvendig, anser jeg det rigtigt nok for en Selvfølge, at en saadan Opløsning ikke kan foretages undtagen paa den Maade, at Foreningens Medlemmer maa heste for alle Foreningens Forpligtelser, indtil de ere fyldstgjorte, og jeg kan derfor heller ikke egentlig se, at der for de Forsikrede kunde følge nogen særlig Ulempe af, at Foreningen opløstes. Det Underændringsforslag, som er stillet udenfor Betænkningen skal jeg ikke gjøre nogen Indvending imod; det forekommer mig ligeledes at være en temmelig udfyldig Forfrist med Hensyn til den nærmere Forretningsgang og jeg skal derfor heller ikke rejse nogen Indsigelse imod det. Jeg kan jaaledes i Almindelighed ud-

tale, at, jeg ikke finder Noget at erindre mod de stillede Endringsforslag.

Kjøer: Det er en Selvfølge, at det, at den ærede Justitsminister har stillet sig saa venlig til mit Underændringsforslag, er den bedste Ubefaling, jeg kan faae for det, og jeg har ikke noget Videre at føie dertil. Jeg skal kun gjøre en lille kort Bemærkning til det ærede Medlem for Kjøbenhavns Amts 2den Valgkreds (Kjøen). Naar han anbefalede til det høie Ting at forkaste dette Lovforslag paa den Motivering, som det ærede Medlem gav, da haaber jeg, at han ikke skal faae den Fornøielse. Jeg vilde ønske, at det ærede Medlem havde sat sig noget bedre ind i den Administration, der er foret af den almindelige Brandforsikring for Landbygninger. Derksom han havde gjort det, vilde han ikke resolut have tilraadet Thinget at forkaste et Lovforslag som dette. Men da vi ere saa heldige at have den ærede Justitsminister paa vor Side, turde det være Bevis nok paa, hvor lidet rigtig den Paa-stand er, som det ærede Medlem har fremført til Forsvar for at raade det høie Thing til at negte Lovens Overang til næste Behandling. Mere skal jeg ikke sige dertil.

Ordføreren (Donnergaard): Jeg skal kun gjøre den Bemærkning til det ærede Medlem for Kjøbenhavns Amts 2den Valgkreds (Kjøen), at jeg ikke vil gjenoptage en 1ste Behandling her ved 2den Behandling; men jeg finder mig dog foranlediget til at gjøre opmærksom paa, at det slet ikke er Tilfældet, at den almindelige Brandforsikringsforening har viist sig at være billigere end de smaa Foreninger. Jeg gjorde opmærksom paa ved 1ste Behandling, og jeg gjentager det her, at den mindste Brandforsikringsforening, vi have for Landbygninger, nemlig den for Thisted Amt, har været langt den bedste Forening, vi have havt i saa Henseende. Det, som det kommer an paa, er slet ikke Størrelsen, men det er, hvor fornuftig man i det Hele taget indretter en saadan Forsikringsforening, og det, som der her er Spørgsmaalet, er, om vi fra Lovgivningsmagtens Side skulle staa fast paa dette Omraade, at der skal være et Monopol for en enkelt bestemt Forening, eller om vi stille os paa det Standpunkt at sige, at vi maa være komne ud over, at Folk paa dette Omraade skulle være statsbundne. Det er det, vi skulle gjøre fra Lovgivningsmagtens Side, at vi skulle give fyldige og almindelige Bestemmelser, som skulle følges, saa der overfor Trediemand